

Arrest

nr. 235 555 van 27 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. JANS
Jaarbeurslaan 17 / 12
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2019.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. X van 13 augustus 2019.

Gelet op de beschikking van 13 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. JANS, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 1 april 2016 toe op het Belgische grondgebied en diende op 6 april 2016 een verzoek in om internationale bescherming.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 25 september 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Arab van etnische origine te zijn. U bent momenteel ongeveer 18 jaar oud.

Uw vader was werkzaam als mechaniker voor AOS en Alpha Omega, bedrijven waarvoor de Amerikanen ook werkzaam waren. Hij werkte in Shorab in de provincie Helmand. U bent afkomstig van het dorp Nehre Shahie, district Behsud, provincie Nangarhar.

Op een bepaald ogenblik wordt uw vader bedreigd door M.(…) A.(…), die hem vraagt om te stoppen met zijn werk. Wanneer uw vader tijdens zijn verlof naar huis komt, wordt hij verschillende keren benaderd door M.(…) A.(…) maar uw vader hecht niet veel belang aan de bedreigingen aan zijn adres.

Op een bepaald ogenblik komt uw vader wederom naar huis tijdens zijn verlof. In de namiddag van diezelfde dag komt M.(…) A.(…) langs, die uw vader opnieuw opdraagt om te stoppen met zijn werk en voor de taliban te komen werken. Hij geeft uw vader ook een dreigbrief maar uw vader blijft weigeren om met hem en de taliban samen te werken. De volgende dag wordt er op de deur geklopt. Uw vader gaat naar buiten en wordt daarna door niemand van jullie nog gezien. Een halfuur later gaat uw moeder buiten kijken om te zien waar uw vader blijft. Wanneer ze terug naar binnen komt belt ze haar broer, die naar jullie huis komt. De volgende dag vindt uw moeder de kledij van uw vader aan de voordeur. Op dat moment beseft zij dat uw vader vermoord is.

40 dagen later komt M.(…) A.(…) naar uw huis om u en de rest van uw familie te waarschuwen. Er wordt u opgedragen niets tegen de politie te zeggen. Anders zouden jullie allemaal gedood worden. Twee maanden later komt M.(…) A.(…) opnieuw naar uw huis om u aan te sporen bij de taliban te komen. U luistert niet naar hem. Hij brengt u een brief waarin staat dat u 4-5 dagen bedenktijd heeft. Moest u beslissen de taliban niet te vervoegen zou u gedood worden, net zoals uw vader. Uw moeder vangt dit gesprek op. Diezelfde avond neemt zij u mee naar het huis van haar broer en vraagt hem u onderdak te verschaffen. Uw oom leest de dreigbrief en zegt dat het te gevaarlijk is om u onderdak te geven. Hij belooft uw moeder u naar een veilige plaats te sturen. U en uw moeder blijven 3 dagen bij uw oom.

U vertrekt in februari 2016 en reist via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland. U komt op 1 april aan in België en vraagt op 6 april asiel aan.

Nadat u Afghanistan hebt verlaten komt de taliban nogmaals naar uw huis, op zoek naar u.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw originele taskara, verschillende certificaten van uw vader in verband met zijn werk, de taskara van uw vader, de dreigbrief van de taliban, een document gelinkt aan het werk van uw vader en het bewijs van verzending van al deze documenten.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/8, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst legt u onduidelijke en tegenstrijdige verklaringen af in verband met de problemen tussen uw vader en de taliban. Volgens uw verklaringen werkte uw vader al jaren samen met de Amerikanen op het moment dat de dreigementen aan zijn adres begonnen. U verklaart expliciet dat hij nooit eerder problemen had (gehoorverslag 8 mei 2017, hierna CGVS, p. 14). Wanneer gepeild wordt naar de reden dat uw vader jarenlang zonder problemen kan samenwerken met de Amerikanen en plots problemen krijgt, linkt u dit aan de komst van M.(…) A.(…). Tegelijkertijd zegt u ook dat deze reeds toekwam in uw dorp 2,5 jaar voor het overlijden van uw vader. Het is op zijn minst gezegd vreemd dat uw vader jarenlang dit werk zonder problemen kan uitvoeren en dit nog 2,5 jaar kan blijven doen zonder enig ernstig gevolg. Behalve uw vader die gedurende die periode enkele keren benaderd wordt door de mullah, ondervindt hij geen enkele hinder. Het is onwaarschijnlijk dat, indien de mullah in dergelijke mate problemen had met uw vader zijn werk, hij behoudens een paar toenaderingen uw vader met rust liet en zonder problemen liet verder werken. Het gaat immers over een lang tijdsbestek waarin uw vader zijn werk verderzette en nog steeds op regelmatige basis naar huis kwam. M.(…) A.(…) die enerzijds in dergelijke mate een probleem had met uw vader zijn werk maar hem anderzijds 2,5 jaar lang rustig laat verder werken, zijn zodanig onverenigbaar dat dit de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt.

Bovendien is het opmerkelijk dat u verklaart dat uw vader maar weinig belang hechtte aan deze bedreigingen van de mullah (CGVS p. 14). Er mag worden aangenomen dat uw vader zich bewust is van het eventuele risico dat een samenwerking met de Amerikanen met zich meebrengt. Uw vader die benaderd wordt door de taliban en daar maar weinig aandacht aan besteedt, is op zijn minst gezegd nogal vreemd. Gevraagd naar eventuele voorzorgen die uw vader nam na deze dreigementen, verklaart u enkel dat uw vader 's nachts niet meer buitenkwam, enkel overdag (CGVS p. 15). Dit is nogmaals een reactie

waaruit allesbehalve kan worden afgeleid dat uw vader deze dreigementen ernstig nam. U kan bovendien op geen enkele afdoende manier verklaren waarom uw vader volstrekt geen waarde hechtte aan bedreigingen van de taliban. Ook dit is een element dat de geloofwaardigheid van uw relaas verder onderuit haalt.

Opvallend is ook dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van andere mensen in het dorp die eventueel problemen zouden gehad hebben met M.(...) A.(...) (CGVS p. 16). Wanneer hiernaar gevraagd wordt komt u niet verder dan te zeggen dat u het niet weet omdat jullie jullie eigen problemen hadden. Uw gebrek aan informatie en interesse over andermans problemen met deze man is opvallend en bovendien onlogisch in het licht van de situatie die u schetst. Het is namelijk dat zowel uw vader als uzelf grote problemen zouden gehad hebben met de mullah, problemen die zelfs de dood van uw vader tot gevolg zouden hebben gehad, maar u niet weet of andere mensen in het dorp gelijkaardige problemen hadden met de mullah. Als u dit niet zou geweten hebben voor de dood van uw vader, mag er van u verwacht worden dat u op zijn minst na de moord op uw vader aandachtiger was voor het doen en laten van M.(...) A.(...). Uw desinteresse wat betreft deze man blijkt ook duidelijk uit andere verklaringen die u aflegt. Wanneer gevraagd wordt naar de concrete veranderingen in het dorp sinds de komst van mullah a.(...)(CGVS p. 14), blijft u zeer vaag en algemeen. U slaagt er niet in te verduidelijken welke gevolgen de komst van deze man in het dorp hebben gehad, dit terwijl de impact hiervan op uw familie zo groot zou geweest zijn.

Uw geloofwaardigheid wordt verder onderuit gehaald door u die pas 2 jaar na de dood van uw vader het land verlaat (CGVS p. 17). U verklaart zelf reeds 2 maanden na de dood van uw vader bedreigingen te hebben ontvangen van M.(...) A.(...). Deze dreigementen zouden consistent gebleven zijn gedurende hele periode dat u nog in Afghanistan bent gebleven. Gevraagd naar de reden van uw laattijdig vertrek verklaart u enkel dat uw moeder de dreigementen aan uw adres niet serieus nam. Dit is een volstrekt ongeloofwaardige verklaring. Het gaat hier immers om dreigementen van dezelfde man die kort daarvoor verantwoordelijk was voor de dood van uw vader. Uw verklaring dat uw moeder geen enkele waarde hecht aan dit soort dreigementen in het licht van wat reeds eerder gebeurd zou zijn, doet sterk vermoeden dat ook de eerdere gebeurtenissen, namelijk de problemen en de dood van uw vader, nooit hebben plaatsgevonden. Moest dit wel zo zijn dan is het in geen enkel opzicht logisch dat uw moeder dreigementen van de mullah niet serieuzer zou nemen.

Ten slotte kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij het beroep dat uw vader zou hebben uitgeoefend. Het is immers opvallend, doorheen uw verklaringen, dat u bijzonder weinig afweet over het werk van uw vader (CGVS p. 7). Uw verklaring hiervoor, namelijk dat uw vader niet vaak naar huis kwam, is hiervoor niet afdoende. Uw vader zijn werk is immers de reden dat hij vermoord werd en de reden dat u uw land hebt moeten verlaten. Dat u niet meer trachtte te weten te komen over het werk van uw vader, komt uw reeds wankelende geloofwaardigheid allesbehalve ten goede.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uw taskara bevestigt enkel uw identiteit, hetgeen hier niet betwist wordt. Wat de overige documenten betreft, en in het bijzonder de documenten die verband houden met het werk van uw vader, dient verwezen te worden naar het feit dat het in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer makkelijk is om op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse "officiële documenten" te verkrijgen. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Volgens uw verklaringen bent u geboren en getogen in Nehre Shahie in Behsud. Dit dorp kon niet gelokaliseerd worden op de kaart dus werd de locatie ervan bepaald aan de hand van de buurdorpen die heeft genoemd, zoals Zangoye en Qalay Regi. Uw dorp kan wel aan de correcte kant van de Kabul-rivier gelokaliseerd worden, namelijk dezelfde kant als Zangoye (CGVS p. 20 – tussen Zanguï/Zangoye en eigen dorp, alsook eigen dorp en DC, dient er geen rivier te moeten worden overgestoken). Ook omschrijft u de locatie van uw dorp als zijnde gelegen tussen Zanguï/Zangoye en de legerbasis, op 15 minuten rijden van de luchthaven (CGVS p. 9, 19). Uit uw omschrijvingen blijkt duidelijk dat uw dorp deel uitmaakt van het grootstedelijk gebied Jalalabad, waarvoor er geen 15C van toepassing is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Jalalabad te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 9 juni 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdsteden, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, Surkh Rod en Chaparhar. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van zelfmoordaanslagen, of aanslagen met berm bommen of magnetische IED's op hun voertuigen. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid geviséerd worden. De meeste incidenten vallen nog steeds onder de categorie security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van

IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen.

Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. Daarnaast vinden er ook aanslagen plaats, met of zonder aanwijsbaar doelwit, in de nabijheid van duidelijk burgerlijke infrastructuur. Niettegenstaande er sprake is van toename van het aantal burgerslachtoffers bij aanslagen in Jalalabad, blijft uit de beschikbare informatie dat het aantal burgerslachtoffers in de stad laag blijft. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is overigens niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de Taliban en ANSF bestrijdt. IS is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielsezoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig "middel" stelt verzoeker het volgende:

"De vader van verzoeker werd na zijn probleem met de Taliban meteen vermoord.

Verzoeker weet niet precies hoe lang de Taliban reeds in het dorp vertoefde.

De vader van verzoeker ging gedurende een tijd wel nog werken, maar verstopte zich meteen na het werk.

In het dorp van verzoeker heeft iedereen problemen met de Taliban.

De Taliban heeft meerdere mensen vermoord in het dorp. Wel is het steeds onduidelijk wie de moorden heeft uitgevoerd, doch iedereen weet dat dit de Taliban is geweest.

Verzoeker heeft het land verlaten tussen de 1 en de 2 jaar na de moord op zijn vader. Verzoeker had immers geld nodig voor de reis. Verzoeker was ook nog zeer jong (minderjarig) op het ogenblik van de moord.

Elke dag zijn er in de regio van verzoeker problemen met de Taliban en met Daesh, zoals bomexplosies. Verzoeker is dan ook naar België gekomen omdat zijn leven in gevaar is."

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Middels een eerste aanvullende nota van 6 maart 2019 (Aanvullende nota CGVS I) maakte de commissaris-generaal de verwijzing over naar de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018, de "COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad" van 20 februari 2018, de "EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation" van december 2017 (p. 1-68; p. 195-201), de "EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update" van mei 2018 (p. 1-24; p.111-118) en de "EASO Country Guidance. Afghanistan. Guidance note and common analysis" van juni 2018 (p. 1, 71-77, 87).

2.2.2. In een tweede aanvullende nota van 6 maart 2019 maakte de commissaris-generaal de 'COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod' van 25 februari 2019 over (Aanvullende nota CGVS II, bijlage 1).

2.2.3. Op 28 november 2019 maakte de commissaris-generaal een derde aanvullende nota (Aanvullende nota CGVS III) over waarin onder andere de verwijzing wordt opgenomen naar de "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation" van juni 2019 (p. 1-66 en p. 211-218), de "COI EASO Country Guidance Note: Afghanistan" van juni 2019, de "COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod" van 18 maart 2019 en het addendum van 26 augustus 2019.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt gesteld dat de ingeroepen vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn. Zo merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker onduidelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de problemen tussen zijn vader, die al jaren samenwerkt met de Amerikanen, en de taliban. De commissaris-generaal merkte op dat zijn vader jarenlang geen enkele hinder zou hebben ondervonden vanwege de mullah en plots wel problemen krijgt. In de beslissing wordt het ook bevreemdend geacht dat verzoekers vader slechts weinig belang zou hechten aan de bedreigingen door de taliban. Het wordt ook opvallend bevonden dat verzoeker niet op de hoogte blijkt te zijn van andere mensen in het dorp die problemen hebben met de mullah en in het algemeen een desinteresse vertoont voor deze man.

De commissaris-generaal is tevens van oordeel dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas verder wordt onderuit gehaald omdat hij pas 2 jaar na de dood van zijn vader het land verlaat en na de dood van zijn vader constant dreigementen zou hebben ontvangen, die hij niet serieus nam. In de beslissing wordt dit als volstrekt ongeloofwaardig bestempeld omdat de dreigementen afkomstig zijn van de man die verantwoordelijk was voor de dood van zijn vader.

Tenslotte worden er in de beslissing ook vraagtekens geplaatst bij de verklaringen van verzoeker over het beroep van zijn vader omdat hij hierover bijzonder weinig van weet. De neergelegde documenten doen volgens de commissaris-generaal geen afbreuk aan deze conclusies.

Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing gesteld dat op basis van verzoekers verklaringen blijkt dat dit dorp deel uitmaakt van het grootstedelijk gebied van Jalalabad. De commissaris-generaal is van oordeel dat er voor burgers in de provinciehoofdstad Jalalabad geen sprake is van een 'open combat' waardoor er voor burgers geen reëel risico bestaat op ernstige schade onder de vorm van een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.5.2. Uit verzoekers 'middel' blijkt dat hij het oneens is met de beslissing zodat hij in wezen de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

2.5.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.5.4. Uit het administratief blijkt dat verzoeker vreest om door de taliban gedood te worden omwille van de activiteiten van zijn vader, die door de taliban werd vermoord. Verzoekers vader werd gevraagd zijn activiteiten als wapenhersteller voor de Amerikanen, Engelsen en het Afghaanse leger stop te zetten en ontving om die reden dreigbrieven vanwege de mullah, maar hij weigerde daaraan gevolg te geven. Na de moord op zijn vader kreeg verzoeker eveneens bedreigingen vanwege de Mullah, waaronder een dreigbrief. Ongeveer anderhalf jaar na de dood van zijn vader verliet verzoeker Afghanistan (AD, stuk 17, Vragenlijst CGVS, 14 juli 2016, vragen 4 en 5).

2.5.5. Verzoeker beperkt zich in zijn 'middel' tot het herhalen van zijn vrees voor de taliban. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. X; RvS 4 januari 2006, nr. X). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij in gebreke blijft.

Zo reikt verzoeker in zijn middel geen deugdelijke verklaring aan voor het feit dat zijn vader na het arriveren van de mullah in het dorp zijn professionele activiteiten nog gedurende 2,5 jaar kon verderzetten. Indien de taliban meerdere mensen in het dorp vermoord heeft, is het volslagen onbegrijpelijk dat verzoekers vader niet veel aandacht schonk aan de bedreigingen, zoals verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS, 8 mei 2017, p. 13). Het is ook niet aannemelijk dat verzoeker, indien er na de moord op zijn vader ook bedreigingen aan zijn adres worden geuit, geen stappen onderneemt om zichzelf in veiligheid te brengen. Verzoekers stelling dat hij geld nodig had voor de reis en daarom nog 1 à 2 jaar heeft gewacht om zijn land te verlaten, doet twijfels rijzen over het acuut karakter van zijn behoefte om internationale bescherming.

2.5.6. De commissaris-generaal kon op goede gronden besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas waardoor verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling. Verzoeker kan zich zodoende ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

2.5.7. Met betrekking tot de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst beperkt verzoeker zich tot de bewering dat er problemen zijn met de taliban en IS.

2.5.8. Omwille van de vaststelling dat de veiligheidssituatie in de steden sterk verschilt van deze van het platteland, is de vraag of er in hoofde van verzoeker sprake is van een reëel risico op ernstige schade onder de vorm van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld afhankelijk van de precieze locatie van het dorp waarvan hij beweert afkomstig te zijn.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekers dorp *“niet gelokaliseerd (kon) worden op de kaart”*, maar werd aan de hand van de door verzoeker genoemde buurdorpen afgeleid dat dit *“deel uitmaakt van het grootstedelijk gebied Jalalabad, waarvoor er geen 15C van toepassing is.”*

In zijn aanvullende nota van 28 november 2019 is de commissaris-generaal er wel in geslaagd het dorp van verzoeker te lokaliseren op een *UN OCHA Reference Map*. Uit de weergave blijkt duidelijk dat verzoekers dorp zich binnen de stedelijke agglomeratie van Jalalabad bevindt (Aanvullende nota CGVS III, bijlage 1). Het standpunt van de commissaris-generaal betreffende de veiligheidssituatie in Jalalabad wordt door de beschikbare landeninformatie, die door verzoeker geenszins wordt weerlegd, bevestigd:

“Voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau en de typologie van het geweld er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar. De stad is stevig in handen van de overheid en er werden bijkomende veiligheidsmaatregelen genomen in de laatste maanden, zoals een overdracht van de controle over de veiligheid van de stad aan het Afghaanse leger, wat een positieve impact op de algemene veiligheidssituatie in de stad tot gevolg heeft. Het geweld is er voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met berrmbommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook een aantal complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met

name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Hoewel veel van deze complexe aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers bij deze aanslagen niet het voornaamste doelwit zijn. Daarnaast werd Jalalabad voornamelijk in de eerste helft van 2018 getroffen door enkele grootschalige aanslagen opgeëist door ISKP, waarbij “soft targets” gevisieerd werden: bij deze aanslagen zijn de slachtoffers voornamelijk burgers en betreft het licht bewaakte locaties. Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, zorg de aard van het gebruikte geweld ervoor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is echter niet van dien aard dat het inwoners dwingt hun woonplaats te verlaten, zoals blijkt uit het aantal intern ontheemden (IDP's). Jalalabad lijkt daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in Jalalabad en de ruimere stadsregio met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk verschillende geweldsniveau en de typologie van het geweld in de regio in vergelijking met de provincie Nangarhar, de controle van de veiligheidsdiensten in de districten, het relatief beperkte aantal conflict gerelateerde incidenten, waarbij de tweede helft van 2018 een duidelijke daling van het geweldsniveau inhield, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de vaststelling dat de districten een toevluchtsoord zijn voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Surkhrod actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de agglomeratie Jalalabad in zijn hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de agglomeratie Jalalabad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Vanuit Jalalabad kan u doorreizen naar de omliggende districten Behsud en Surkhrod, gelegen ten noorden en ten westen van het district Jalalabad. Gelet op het strategische belang van deze weg, worden gerichte veiligheidsoperaties door de autoriteiten op deze weg uitgevoerd en is controle over de weg van groot belang voor de autoriteiten. Het gegeven dat veiligheidsoperaties onderweg plaatsvinden belet niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul. Uit dezelfde informatie blijkt dat het grootste probleem op deze weg er de verkeersveiligheid is, waarvan de oorzaken moeten worden gezocht bij roekeloos rijgedrag en een verouderd wagenpark. Dergelijke risico's houden echter geen enkel verband met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.”

De Raad treedt de analyse van de commissaris-generaal bij en maakt deze tot de zijne.

2.5.9. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen.

Het enig ‘middel’ is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN